

Regler og anbefalinger for roning med gigottere og ottere

Nedenfor findes en række regler og anbefalinger for roning med Bifrost. En række af disse er også gældende for roning med klubbens øvrige ottere.

1. Kun medlemmer med otterstyrmandsret må fungere som ansvarshavende styrmand på båden.
2. Da bådene er væsentligt mindre sødygtige end inriggere, må de ikke benyttes, hvis der er væsentlig risiko for, at vand slår ind over rælingen. En bordfyldning kan ske meget hurtigt, hvis det blæser eller vandet bliver uroligt. Der skal medbringes redningsveste eller svømmeveste i gigotter (Bifrost). Ved roning mod nord anbefales det at følge kysten tæt nord for Tuborg havn.
3. At sætte bådene i vandet. Bifrost løftes i essingen. Når båden sættes i vandet og tages op, er det et job for hele besætningen. Styrmanden kan med fordel sætte båden før den løftes og så lade roerne løfte modsat den rig, de skal ro. Efterhånden som vandkanten nås 'krabber' roerne sig op langs sidelangremmen/essingen, og slipper kun når de hurtigt passerer udenom en rig og til sidst når der omkring stævnen er så stor trængsel om stævnen at kun to eller tre kan holde fast. Når båden skal sættes det sidste stykke i vandet, skal der to stærke eller tre personer til at løfte spidsen. Bådene er tunge og man får ingen ros for at spille stærk mand (m/k). Til gengæld har man som styrmand ansvaret, hvis man taber båden. Sørg for at båden er sat (roerne fordelt på deres pladser) og skrevet ud inden den tages ud af bygningen. Så blokeres bådpladsen mindst muligt.
4. Roret sættes på båden inden den sættes i vandet og tages af når den igen er på land. Bifrost har ingen bundpropper, men er forsynet med skotluger til forrum og agterrum. Disse skal være lukket, når båden er i vandet.

5. Bådvogne:

Bifrost er forsynet med tre bådvogne, som **udelukkende** bruges til at trække vognen ud fra dens plads under scullerhylderne. Båden bæres resten af vejen til vandet. Husk at sætte bådvojnene parat før båden løftes op af vandet og bæres tilbage igen.

6. Vand i bådene

Bifrost er ikke forsynet med hverken bundprop eller bailere. Kommer der vand i bunden af båden – fx ved sprøjt eller hvis den tager en forkert sø – skal dette lænses ud med øse eller svampe/klude inden båden sættes på plads.

Ingen af bådene må tages på land med større mængder vand indenbords. Bådene er ikke bygget til at blive løftet med større vægt i og hvis det er vand kan båden blive svær at styre under løftet. De skal lænses inden.

7. Ind- og udstigning sker på normal vis (roerne træder ned på pladen mellem rullerædets skinner og sørger for at ende mellem sædet og åren).
8. At gå fra pontonen skal ske med forsigtighed, så riggene ikke beskadiges. Dette kan sikres ved at roerne med åren på vandet kommanderes til at læne sig ganske lidt væk fra pontonen (vægten på styrbords/bagbords balle). Herefter kan man gå agter på normal vis. Mere træuede roere kan idet de sætter sig i båden skubbe fra med den fod der er på pontonen og på den måde sende båden af sted. Også her skal der tages hensyn til riggene. I begge tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at udnytte bådens længde og lade 7'eren og 8'eren trække båden helt fri af

pontonen ved at skodde.

9. Særligt med utrænede besætninger bør ved vendinger, hvor der skoddes i en side og roes i den anden, lade åren være på vandet mellem tagene.
10. Undgå de hurtige og smarte tillægninger. Det er bedre at ende en meter fra pontonen end at hamre ind i den. Husk, at begge både har en betydelig større inertie (bevægelsesenergi) end den normale firer eller toer. Kommer man til at ligge lidt for langt fra pontonen er det ingen skam at bruge bådshagen eller få hjælp af en anden roer på land. Båden kan bevæges sidelæns ved at en roer i hver ende af båden (1 og 7 eller 2 og 8) sættes til at ro eller skodde forsigtigt og samtidigt. Årerne skal der være så parallelt med båden som muligt.
11. Hvis du som ansvarlig styrmand gerne selv vil ro, kan kun stroken og styrmanden med forsigtighed skifte plads i Bifrost. Det er nemmere at skifte ved en ponton.
12. Når der roes ud i Kalkbrænderihavnsløbet (under broen), bør båden stoppes helt mens der spejdes efter trafik fra styrbord og bagbord. Otteren er tung og derfor svær at panikbremse.
13. Man kan lægge til i Skovshoved, ved Hellerup Roklub, ved højt bolværk på Christianshavn eller ved Gammel Strand, ligesom roklubberne i Sydhavnen også kan anvendes. Tårbæk havn bør undgås undtagen i absolutte nødstilfælde. Otteren fylder en del, så vis hensyn overfor andre roere.
14. Kommandoføringen bør være klar og koncis. Det kræver gode lunger at råbe 1'eren op, så brug råber eller cox-box.
15. Otterne er teknisk udfordrende at ro – mange roere skal finde det samme rotag og selv små forsinkelser i at følge hinanden akkumuleres ned gennem båden. Det kræver koncentration og frem for alt præcision i roningen. Rolig fremkørsel, langt gennemtræk, og frem for alt at ingen slipper vandt før stroken. Det er oplagt at give den gas i otteren. Hvis man ikke kan ro ud af sit eget årevand er det tegn på at der er for lidt kraft i taget og/eller at der køres for hurtigt frem på sædet. Hvis det kniber med at få besætningen til at fungere sammen, kan man hjælpe på vej med tagopbygning og ved at ro med stop i afviklingen.
16. Vigtigst af alt: Otteren er en fantastisk bådtype at ro. Kan besætningen ro sammen har den både fart og elegance. Så se bare at komme af sted!

God tur!